

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Regeringen har gjort sig sine tanker om, hvordan et sygehusvæsen, som den kalder fornuftigt, skal fungere; det samme har finansministeren og Amtsrådsforeningen gjort, og sjovt nok – eller tilfældigt nok – er der en meget høj grad af sammenfald. Sjovt nok – eller tilfældigt nok – er der også sammenfald med de emneområder, som det paritetiske nævn må tage beslutninger om. Det vil i virkelighedens verden sige, at nævnet må tage beslutning om de emneområder, som Amtsrådsforeningens overenskomstkrav har centreret sig omkring.

Der er så kommet et svar, der siger, at nævnet godt må nå frem til et resultat, der afviger fra det, regeringen har anført som vejledning i bemærkningerne, og det synes jeg er helt godt. De to jaer synes jeg er nogle gode svar, men alligevel bekymrer det mig, for jeg kommer til at tænke på, om de to jaer ikke er en narresut, når virkeligheden er, at Yngre Lægers krav – f.eks. om konvertering af overarbejde til stillinger, et overenskomstkrav, som lægerne synes vil give et bedre sundhedsvæsen – godt må drøftes i nævnet, hvis nævnet da ellers er enig om, at de kan drøftes. Det vil sige, at Amtsrådsforeningen kan sige, at de ikke engang må drøftes. I bedste fald må de drøftes, men nævnet må ikke – med 10 streger under »ikke« – tage nogen beslutning om de ting. Nævnet må kun tage beslutninger om de emneområder, der specifikt er nævnt – underforstået: det er alene Amtsrådsforeningens emneområder, som man synes leder i retning af et fornuftigt sundhedsvæsen.

Det forekommer barokt. Hvordan skal man kunne diskutere arbejdstidens tilrettelæggelse uden at måtte diskutere overarbejde? Og det må man ikke ifølge de svar, vi har fået i udvalget, og det, der i øvrigt er kommet frem under udvalgsarbejdet.

Hvis det, jeg siger nu, skulle være galt opfattet – det tror jeg nu ikke det er, for det blev sagt mange gange, og jeg synes ikke, at vi tjener sagen ved at lade, som om tingene ikke er, som de er – må arbejdsministeren sige det mere klart, så alle ved, hvad det handler om.

Det er godt, at der er blødt lidt op i facitlisten på papiret, men elementerne til opnåelse af et resultat er lagt fast på forhånd.

Arbejdsministeren har i et svar til udvalget betonet, at der skal to til at få en forhandling til at bryde sammen, og så burde den logiske konsekvens selvfølgelig være, at begges overenskomstkrav også kunne indgå i de forhandlinger, man skal have i det paritetiske nævn. Derfor har vi stillet ændringsforslag om dette sammen med SF.

Med hensyn til tidspunktet mener vi, det er uholdbart, at man helt frem til september skal diskutere nogle krav og nogle emneområder, som man allerede har diskuteret siden januar. Det skaber ikke ro på sygehusområdet, at tiden bare går, og der kan ikke komme mange nye beregninger m.v. frem, når man har diskuteret siden januar.

Så har vi hørt det argument, at konflikten skal stoppes af hensyn til patienterne, fordi det er patienterne, der lider. Vi har hørt postulater om, at livstruende kræftoperationer ikke bliver foretaget. Det har vi spurgt om i arbejdsmarkedsudvalget, og det har ikke kunnet dokumenteres, så det er påstande, der hænger og svæver frit i luften.

Vi synes, vi befinder os i en situation, hvor der er tale om dobbeltmoral. Ventelisterne er ikke opstået i forbindelse med lægernes lovlige konflikt. Ventelisterne har eksisteret i mange år, de er blevet længere i de sidste år, og indtil nu har regeringen jo ikke råbt så meget op om, at ventelisterne burde nedbringes.

VS vil selvfølgelig følge situationen omkring ventelisterne, og hvis de ikke bliver nedbragt straks, vil vi, når Folketinget samles igen, tage initiativ til at finde ud af, hvordan man gør det, og vi håber så selvfølgelig, at de, der i dag er så bekymrede over ventelisterne, også vil være det på det tidspunkt.

Enhver konflikt har sine omkostninger, og det er selvfølgelig ubehageligt, at omkostningerne ved en konflikt i sygehusvæsenet skal bæres af syge mennesker, men det er ikke de yngre lægers skyld.

Nu har vi fået at vide, at SF var utrolig enøjet. Jeg vil tro, at Socialdemokratiet i denne sag mener, at VS er lige så enøjet, men det er da ikke en tilfældighed, at Amtsrådsforeningen ikke har protesteret bare med et eneste lille bitte stykke papir mod denne løsning. Det er da ikke en tilfældighed, at Amtsrådsforeningen i aviserne har udtrykt sig meget positivt om dette. Det er ikke en tilfældighed, at vi ikke har set en eneste de-